

Ordfører komme til langt større Poster. Den ærede Ordfører bebrejder os — og det er Flertallets væsentligste Bebrejdelse — at vi, Mindretallet, ikke have søgt Forhandling i Udvalget om de stillede Forslag; men det er en Bebrejdelse, som jeg synes den ærede Ordfører slet ingen Ret har til at komme med. Mindretallet har saa vel som Flertallet i Udvalget stillet Forslag, og Formanden i Udvalget maatte stille disse Forslag til Forhandling lige saa vel som Flertallets Forslag. At vi ønskede dem til Forhandling er en Selvfølge, og at vi ikke paa en eller anden demonstrativ Maade i Udvalget for at fremme vore Forslag have foretaget Ting, der ikke høre med til en Udvalgsforhandling, synes jeg ikke, man kan bebrejde os. Den ærede Ordfører sagde endvidere, at jeg endnu ikke havde givet nogen Ankyndning af, hvilket Grundlag vi vilde forhandle paa, naar vi kom til Forhandling med Landstinget; men det mener jeg dog at have gjort tydeligt ved min første Udtalelse, hvori jeg sagde, at man skulde se at komme bort fra alle disse uheldige Ting, vi nu have faaet indført paa vort Budget; men for Resten er det jo ikke noget, som ligger for i Djebbløkket, da Mindretallet jo ikke kommer til at forhandle med Landstinget, det vil først blive Flertallet forbeholdt.

Ordføreren (Meergaard): Jeg skal kun gøre en ganske kort Replik. Til det ærede Medlem, som nu sidst talte, maa jeg sige, at han maa have misforstaaet hele mit Raisonnement. Jeg har aldrig nogen Sinde sagt, at Regnskaberne for 1878—85 ikke paa §§ 22 og 23 skulde udvise en lavere Bevilling end den, vi have nu; det har jeg aldrig benægtet, og hele min Argumentation førte jo hen til, at jeg selvfølgelig mente, at det baade maatte være paa Budgettet og paa Regnskaberne, at der skulde tages Hensyn til de omtalte Forhold: Befolkningens Stigning o. s. v., naar man vilde sammenligne; det er dog netop disse Forhold, som gøre det saa forfælsligt. Men det, jeg sagde om Regnskaberne, refererede sig til noget andet; det refererede sig dertil, at tidligere maatte den regnskabsmæssige Udgift nødvendig overstige den budgetterede, fordi man den Gang lagde Budgettet efter en Jodfolksstyrte af 4,800 Mand, medens den faktisk var langt større. Disse to Punkter har det ærede Medlem blandet sammen, medens jeg tror at have holdt dem ude fra hinanden. Det ærede Medlem bliver ved at sige, at vi i Aar have bevilget højere Udgifter end i Fjor; men efter at det nu er slaaet fast fra begge Sider, at det kun er 23,000 Kr. højere, kan

det ærede Medlem ikke blive ved at understrege, at Udgifterne i Aar ere højere, uden derved at komme noget hen paa Grænsen af det latterlige, da der jo her er Tale om et Budget af c. 18 Mill. Kr. Det ærede Medlem mente, at han tilstrækkelig havde antydet, i hvilken Retning han vilde føre den Forhandling med Landstinget, hvorom der er Tale i Mindretallets almindelige Bemærkning. Det skulde være i Retning af Medsættelser; men deraf bliver man jo lige klog. Naar der skal være Tale om et praktisk Forhandlingsgrundlag, maa der ogsaa antydes noget om, hvor disse Medsættelser skulle ligge. Ellers bliver det kun en Tale hen i det blaa, thi at tale om Medsættelser i al Almindelighed siger jo slet intet.

Til det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) skal jeg blot bemærke, at han opregnede en stor Mængde Tal, som det naturligtvis kan have sin Interesse at gøre sig bekendt med, men det forekom mig ikke, at det ærede Medlem beviste noget ved disse Tal, i alt Fald ikke noget vedrørende den Konflikt, som for Djebbløkket er staaende. Det forekommer mig, at det, som det ærede Medlem snarest beviste, var det, at baade Flertallet og Mindretallet havde bevilget alt for meget. Men det forekommer mig ikke, at han paaviste noget om, at Mindretallets Standpunkt kunde anses for rigtigere efter de Tal, han anførte, end, efter hvad der ellers er kommet frem. Hans Argumentation maatte nærmest siges at gaa ud paa, at begge Parter havde bevilget alt for meget. Men det ærede Medlem glemte, hvad der er det væsentlige i denne Sag, at paapege, hvor man kunde og burde have bevilget mindre. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem møder op med nok saa udførlig en Statistik over, hvad der er bevilget i de tidligere Kantonnementsaar, naar han ikke lægger Fingeren paa bestemte Punkter i Budgettet og siger: Der kunne vi komme ned og komme saa meget ned. Saa maa det ærede Medlem heller ikke glemme, at selv om vi kun tage de 3 sidste Kantonnementsaar, saa fører det os dog 5—6 Aar tilbage i Tiden, og der gøre de Betragtninger sig i høj Grad gældende, som jeg anførte før, at i tidligere Aar have Forholdene ikke været de samme, men der er paa disse Paragraffer en vis naturnødvendig Stigning, saa vist som man maa holde sig til Lovene, og det at holde sig til Lovene efter Forholdenes Natur bliver dyrere og dyrere Aar for Aar, i alt Fald paa visse Omraader. Det ærede Medlem glemmer at tage Hensyn til Overgangsperioden; han tager kun Hensyn til Kantonnementsaaret, men